

APPENDIX 1

APPENDIX 1

182

**The Convention against Torture and other Cruel,
Inhuman or Degrading Treatment or Punishment
(Ratification) (Amendment) Law of 2002**

1. This Law may be cited as the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) (Amendment) Law of 2002 and shall be read together with the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) Laws of 1990 to 1993, (hereinafter to be referred to as the principal law) and the principal law and this Law, shall be cited as the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) Laws, of 1990 to 2002.

Short title.

235 of 1990
35(III) of 1993.

2. The principal law is amended by adding immediately after section 4 of the following new sections 5 and 6.

Amendment of the
principal law with
the addition of new
sections.

Offences. 5.-(1) Every person who subjects another person to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment is guilty of an offence and on conviction he is liable:

(a) to imprisonment not exceeding two years;

(b) to imprisonment not exceeding three years if the commission of the offence had caused actual bodily harm.

(2) If the person responsible for cruel, inhuman or degrading treatment or punishment is a public officer or a person who in committing the offence acted or appeared to have acted under an official capacity is liable:

(a) to imprisonment not exceeding four years;

(b) to imprisonment not exceeding seven years if the commission of the offence had caused actual bodily harm.

(3) For the purposes of this section the terms "cruel", "inhuman" or "degrading treatment or punishment" have the meaning assigned to them in article 16.

Presumption
of ill treatment.

6.-(1) For the purposes of section 3 and 5 a person who was arrested or otherwise detained is presumed to have been ill treated by a member of the Police in the police station where he was detained if it is shown on medical examination carried out either before his release from the station or immediately after his release, that he has any external injuries when he did not have at the time he was admitted at the station.

(2) Where the presumption referred to in subsection (1) applies, it is further presumed that the officer in charge of the police station or the officer in charge of the inquiries for the investigation of the case in relation to which the arrest or detention was effected, is responsible for the ill treatment unless he can give reasonable explanation as to the cause of the injuries which is other than that of ill treatment by a member of the police.

18

(3) An officer in charge of a police station or in charge of investigations who is responsible for ill treatment under subsection (1) and (2) above is guilty of an offence and is liable on conviction:

(a) to imprisonment not exceeding two years,

(b) to imprisonment not exceeding four years if the ill treatment the arrested or detaining person was subjected to at the station constitute torture as defined in section 3;

(c) to imprisonment not exceeding three years if the ill treatment the arrested or detained person was subjected to at the station constitute cruel inhuman or degrading treatment as defined in section 5.

**Draft Consolidated version of the Laws
Ratifying the Convention against torture
as amended.**

1. This Law may be cited as the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) (Amendment) Law of 2001 and shall be read together with the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) Law of 1990 to 1993, (hereinafter to be referred to as the principal law) and the principal law and this Law, shall be cited as the Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (Ratification) Law of 1990 to 2002.

Short title.

235 of 1990
35(III) of 1993.

2. In this law, unless the context otherwise requires-

Interpretation.

"Convention" means the Convention against Torture and other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment which was adopted by the General Assembly of the United Nations on the 10th December 1984, and the English text of which is set out in Part I of the Table and a translation in Greek in Part II of the Table:

Provided that in case of conflict between the two texts the one set out in the First Part of the Table shall prevail.

3.-(1) Any person subjecting another person to torture is guilty of an offence and is liable:

- (a) to imprisonment for three years;

(b) to imprisonment for ten years if he causes serious bodily injury to the tortured person or uses means or methods of systematic torture;

(2) If the person responsible for torture is a public officer or person acting under his official capacity he is liable:

(a) to imprisonment for five years;

(b) to imprisonment for fourteen years if the aggravating circumstances referred to in paragraph (b) of subsection (1) above exist.

(3) If in consequence of torture the tortured person dies the person responsible for the torture is liable to imprisonment for life.

(4) For the purposes of this section the word "torture" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention.

4. The Convention is hereby ratified.

Ratification
of Convention

5.-(1) Every person who subjects another person to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment is guilty of an offence and on conviction he is liable:

Offences.

(a) to imprisonment not exceeding two years;

(b) to imprisonment not exceeding three years if the commission of the offence had caused actual bodily harm.

(2) If the person responsible for cruel, inhuman or degrading treatment or punishment is a public officer or a person who in committing the offence acted or appeared to have acted under an official capacity is liable:

(a) to imprisonment not exceeding four years;

(b) to imprisonment not exceeding seven years if the commission of the offence had caused actual bodily harm.

(3) For the purposes of this section the terms "cruel", "inhuman" or "degrading treatment or punishment" have the meaning assigned to them in article 16.

6.-(1) For the purposes of section 3 and 5 a person who was arrested or otherwise detained is presumed to have been ill treated by a member of the Police in the police station where he was detained if it is shown on medical examination carried out either before his release from the station or immediately after his release, that he has any external injuries which he did not have at the time he was admitted at the station.

Presumption of ill treatment.

(2) Where the presumption referred to in subsection (1) applies, it is further presumed that the officer in charge of the police station or the officer in charge of the inquiries for the investigation of the case in relation to which the arrest or detention was effected, is responsible for the ill treatment unless he can give reasonable explanation as to the cause of the injuries which is other than that of ill treatment by a member of the police.

(3) An officer in charge of a police station or in charge of investigations who is responsible for ill treatment under subsection (1) and (2) above is guilty of an offence and is liable on conviction:

- (a) to imprisonment not exceeding two years,
- (b) to imprisonment not exceeding four years if the ill treatment the arrested or detaining person was subjected to at the station constitute torture as defined in section 3;
- (c) to imprisonment not exceeding three years if the ill treatment the arrested or detained person was subjected to at the station constitute cruel inhuman or degrading treatment as defined in section 5.

APPENDIX 2

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΡ. 3/3

ΑΝΑΚΡΙΤΕΣ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Ο Υπεύθυνος του Επαρχιακού Τ.Α.Ε. ή ο Σταθμάρχης ορίζει ανακριτή για κάθε υπόθεση. Το όνομα του αναγράφεται στον Ποινικό Φάκελο.
- (2) Ο ανακριτής έχει την ευθύνη να εφαρμόσει την ορθή διαδικασία κατά τη διερεύνηση και συμπλήρωση της υπόθεσης.
- (3) Όταν θα παραχωρείται άδεια απουσίας σε ανακριτές να εφαρμόζονται οι πρόνοιες της Α.Δ. 1/15.
- (4) Σε υποθέσεις που ο Αστυνομικός λαμβάνει πρώτος την πληροφορία για τη διάπραξη ενός αδικήματος αρχίζει αμέσως εξετάσεις και συνεχίζει, εκτός αν στο μεταξύ οριστεί άλλος ανακριτής. Σε πολύ σοβαρές υποθέσεις ο Υπεύθυνος του Επαρχιακού Τ.Α.Ε. ή ο Σταθμάρχης, να αναλαμβάνει την προσωπική ευθύνη για τη διερεύνηση τους.

2. ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

- (1) Το Επαρχιακό Τ.Α.Ε. ευθύνεται για τη διερεύνηση όλων των σοβαρών εγκλημάτων. Σε υποθέσεις φόνων ή απόπειρας φόνων, η διερεύνηση να γίνεται κάτω από τις οδηγίες του Αστυν. Διευθυντή της Επαρχίας και υπό τη γενική εποπτεία του Αστυν. Διευθυντή του Τμήματος Γ'.
- (2) Στις περιπτώσεις αυτές ο Αστυν. Διευθυντής ορίζει:
 - (α) Ένα έμπειρο ανακριτή, ως υπεύθυνο των ανακρίσεων και θέτει στη διάθεση του το απαιτούμενο προσωπικό.
 - (β) Ένα αξιωματικό με στολή, με το απαιτούμενο προσωπικό, ο οποίος να προστατεύει την περιοχή και να διεξάγει έρευνες κλπ, σε συνεργασία με τον ανακριτή.
- (3) Ο ανακριτής να ζητά:-
 - (α) Επιστημονική βοήθεια από εμπειρογνώμονες όπου αυτό είναι αναγκαίο όπως π.χ. δακτυλοσκόπηση κλπ.
 - (β) Τις υπηρεσίες του Κλάδου Ανιχνευτικών Σκύλων
 - (γ) Τις υπηρεσίες του Κλάδου Πυροτεχνουργών

- (4) Στο Αρχηγείο Αστυνομίας εδρεύει ομάδα ανακριτών, Τ.Α.Ε.(Ε), που υπάγεται στον Αστυν. Διευθυντή Τμήματος Γ' και βοηθά τους ανακριτές των Επαρχιών, εάν και εφόσο ζητηθεί ή θεωρηθεί τούτο αναγκαίο.
- (5) Αμέσως μετά την καταγγελία πολύ σοβαρού εγκλήματος, ο Αστυν. Διευθυντής της Επαρχίας να ενημερώνει τον Αστυν. Διευθυντή Τμήματος Γ', ο οποίος με τη σειρά του να ενημερώνει την ηγεσία της Αστυνομίας.
- (6) Οι άλλες σοβαρές υποθέσεις, να αναφέρονται στην πρωινή αναφορά του Αστυν. Διευθυντή, στο Αρχηγείο Αστυνομίας.
- (7) Την ευθύνη για την εξέταση μικροπαραβάσεων φέρουν Αστυνομικοί με στολή, εκτός αν υπάρχουν διαφορετικές οδηγίες.

3. ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Όταν οι ανακριτές διερευνούν υποθέσεις, να έχουν υπόψη τους κανόνες και τις αρχές που διέπουν τις ανακρίσεις, όπως πιο κάτω:-

(1) Ιατρική Εξέταση κατηγορουμένων και υπόπτων

Όταν ένας κρατούμενος, κατηγορούμενος ή ύποπτος είναι ανάγκη να εξετασθεί από γιατρό, για τραύματα ή κακώσεις που έχει υποστεί κατά τη διάρκεια της διάπραξης του αδικήματος, για οποιαδήποτε υπόθεση, πρέπει πρώτα να ζητείται η γραπτή συγκατάθεση του. Όταν δώσει την συγκατάθεση του να εξετασθεί από Κυβερνητικό γιατρό, ο Αστυνομικός που τον συνοδεύει πρέπει να ζητήσει από το γιατρό να τον εξετάσει, αφού πρώτα ο γιατρός εξακριβώσει ότι αυτός συγκατατίθεται. Οποιαδήποτε απάντηση του κατηγορουμένου / υπόπτου να καταγραφεί και ο γιατρός τότε μόνο θα τον εξετάσει αν ο ίδιος συγκατατίθεται. Ο γιατρός θα προβαίνει στην ενέργεια αυτή, άσχετα αν ο κατηγορούμενος / ύποπτος έδωσε προηγουμένως γραπτή συγκατάθεση στον Αστυνομικό για να εξετασθεί από γιατρό. Αν ζητήσει να εξετασθεί από ιδιωτικό γιατρό, θα εξετάζεται, αλλά ο Κυβερνητικός γιατρός θα παρευρίσκεται και μπορεί να τον εξετάσει και αυτός. Αν αρνηθεί να εξετασθεί από Κυβερνητικό γιατρό, τότε να τον εξετάσει μόνο ο ιδιωτικός γιατρός. Τα έξοδα εξέτασης θα βαρύνουν την Αστυνομία, αν αρνηθεί ο ίδιος να τα καταβάλει.

(2) Ανάκριση και λήψη καταθέσεων

(α) Ανακριτής

- (i) Σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 4 της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155, κάθε Αστυνομικός έχει εξουσία να διεξάγει ανακρίσεις σχετικά με τη διάπραξη ποινικού αδικήματος.

- (ii) Κάθε ανακριτής, με βάση την πείρα του, εφαρμόζει τις δικές του ανακριτικές μεθόδους για να συγκεντρώσει μαρτυρία και πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση που εξετάζει.

(β) Διαδικασία διερεύνησης αδικημάτων

Αμέσως μετά τη διάπραξη αδικήματος, η Αστυνομία έχει υποχρέωση να αναλάβει τη διεξαγωγή έρευνας για εντοπισμό του δράστη και εξακρίβωση των συνθηκών, κάτω από τις οποίες έγινε το αδίκημα. Η έρευνα να περιλαμβάνει:-

- (i) Επίσκεψη της σκηνής του εγκλήματος
- (ii) Συγκέντρωση σχετικών πληροφοριών
- (iii) Αναζήτηση ιχνών και τεκμηρίων
- (iv) Αναζήτηση και σύλληψη του δράστη, νοουμένου ότι είναι αναγκαίο και υπάρχει εξουσία για σύλληψη.
- (v) Αναζήτηση και σύλληψη του δράστη, νοουμένου ότι είναι αναγκαίο και υπάρχει εξουσία για σύλληψη.
- (vi) Ανάκριση του παραπονούμενου, των μαρτύρων, των υπόπτων ή άλλων προσώπων.

(γ) Εξουσίες Ανακριτών

Οι εξουσίες, αρμοδιότητες, υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ανακριτών καθορίζονται στο Νόμο για την Ποινική Δικονομία, Κεφ.155, και στους εκάστοτε ισχύοντες Κανόνες Δικαστών. Οι Κανόνες Δικαστών έχουν τυπωθεί σε βιβλιάριο και διανεμήθηκαν σε όλα τα μέλη της Αστυνομίας. Διδάσκονται επίσης σε όλες τις σειρές μαθημάτων στην Αστυν. Ακαδημία. Μεταξύ άλλων ο ανακριτής να έχει υπόψη του τα πιο κάτω:-

- (i) Το Άρθρο 5 του Κεφ. 155 παρέχει εξουσία στον ανακριτή που εξετάζει ποινικό αδίκημα να καλεί οποιοδήποτε πρόσωπο για ανάκριση. Αυτό μπορεί να γίνει προφορικά ή γραπτώς.
- (ii) Στον ανακριτή παρέχεται εξουσία να καλεί τον ανακρινόμενο σε λογικό τόπο και χρόνο και τούτο εναπόκειται στη δική του ανακριτική εξουσία. Ο ανακριτής οφείλει να συμμορφώνεται με την αρχή της αξιοπρέπειας και να χρησιμοποιεί ορθά την κρίση του, όταν πρόκειται να ανακρίνει γυναίκες, ηλικιωμένους, ανήλικους ή ασθενείς και δεν πρέπει να αναγκάζει αυτούς να ταξιδεύουν σε μεγάλη απόσταση για να δώσουν

κατάθεση. Πρέπει να έχει υπόψη του ότι κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας κλονίζει την εμπιστοσύνη του κοινού προς την Αστυνομία και παραβλάπτει τη συνεργασία κοινού και Αστυνομίας. Μόνον όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι, το πρόσωπο που θα ανακριθεί να καλείται στον Αστυνομικό Σταθμό ή σε άλλο ενδεδειγμένο μέρος.

- (iii) Οι Αστυνομικοί πρέπει να αποφεύγουν να συζητούν τις μαρτυρίες, μαζί με τους ενδιαφερόμενους διάδικους, για υποθέσεις που διερευνώνται ή εκκρεμούν ενώπιον Δικαστηρίου. Επίσης να αποφεύγουν να εκφράζονται σχετικά με την πιθανή έκβαση της υπόθεσης, γιατί με τέτοιες ενέργειες πιθανόν να παρεμποδισθεί η αντικειμενική και κανονική διεξαγωγή της αστυνομικής ανάκρισης ή διαδικασίας, να δημιουργηθούν εσφαλμένες εντυπώσεις ή να εκφρασθούν ανησυχίες και παράπονα.

(3) Προσαγωγή Εγγράφων

Όταν ο ανακριτής διερευνά ένα αδίκημα και κρίνει ότι είναι αναγκαία ή επιθυμητή η προσαγωγή κάποιου εγγράφου, για τους σκοπούς της ανάκρισης, πρέπει να εκδώσει γραπτή εντολή όπως το Παράρτημα, Κεφ. 155, Άρθρο 6.

(4) Βιβλία Τραπεζών

- (α) Για την προσαγωγή Τραπεζικών βιβλίων ή λογαριασμών στο στάδιο της διερεύνησης μιας υπόθεσης ο ανακριτής δικαιούται, με βάση το Άρθρο 6(1) του Κεφ. 155, να ζητήσει με γραπτή διαταγή την προσαγωγή τους σε εύλογο τόπο και χρόνο που θα καθορίζεται στη διαταγή. Αν όμως έχει αρχίσει δικαστική διαδικασία, απαιτείται διαταγή Δικαστηρίου για την προσαγωγή τους.
- (β) Πριν να σταλεί η γραπτή διαταγή από τον ανακριτή, όπως αναφέρεται πιο πάνω, στην Τράπεζα, το προσχέδιο της πρέπει να στέλνεται στο Γενικό Εισαγγελέα με το σχετικό ποινικό Φάκελο για έγκριση ή και οδηγίες.

(5) Ανάκριση Αλλοδαπών

Καταθέσεις από αλλοδαπούς πρέπει να λαμβάνονται στη μητρική τους γλώσσα και να γίνεται ταυτόχρονα μετάφραση στην Ελληνική. Ο αλλοδαπός πρέπει να υπογράψει την κατάθεση που δίνει στη μητρική του γλώσσα. Η κατάθεση που δίνει αλλοδαπός στη μητρική του γλώσσα και η επίσημη μετάφραση της, μπορούν να παρουσιάζονται σαν τεκμήρια στο Δικαστήριο.

(6) Οδηγίες για τη λήψη καταθέσεων

- (α) Ο μάρτυρας έχει τη δική του αντίληψη για τα γεγονότα. Γι' αυτό πρέπει να του δοθεί η ευκαιρία να διηγηθεί πρώτα την ιστορία του και μετά να γραφεί η κατάθεση του. Ο ανακριτής δεν πρέπει να επιβάλλει ιδέες και θεωρίες στο μάρτυρα, ούτε να εισηγείται απαντήσεις σε ερωτήσεις που του υποβάλλει.
- (β) Ο ανακριτής πρέπει να ζητά από το μάρτυρα διευκρινίσεις αναφορικά με τα όσα έχει αναφέρει.
- (γ) Αν ο ανακρινόμενος επιθυμεί να γράψει ο ίδιος την κατάθεση του, επιβάλλεται να του παρέχεται αυτή η ευκαιρία. Ο ανακριτής, σε τέτοια περίπτωση πρέπει να έχει υπόψη του ότι, ο ανακρινόμενος δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τα στοιχεία και τις λεπτομέρειες που χρειάζονται για να καταθέσει. Γι' αυτό, αν η κατάθεση του παρουσιάζει ελλείψεις τότε ο ανακριτής υποβάλλει τις αναγκαίες ερωτήσεις στον ανακρινόμενο.
- (δ) Η κατάθεση να γράφεται στη γλώσσα και στη διάλεκτο του ανακρινόμενου. Επειδή η κατάθεση μπορεί να παρουσιασθεί σαν μαρτυρία, πρέπει να γίνεται συμμόρφωση με τους σχετικούς Κανόνες για τη μαρτυρία.
- (ε) Η κατάθεση να λαμβάνεται, όταν τα γεγονότα είναι πρόσφατα στη μνήμη του μάρτυρα.
- (στ) Καταθέσεις από ανήλικους να λαμβάνονται στην παρουσία γονέα ή κηδεμόνα. Αν πρόκειται για μαθητή, να αποφεύγεται η σύλληψη του ή και η λήψη κατάθεσης στο σχολείο. Αν όμως είναι ανάγκη, τούτο να γίνεται στην παρουσία και με τη συγκατάθεση του Διευθυντή ή αντιπροσώπου του.
- (ζ) Όταν το πρόσωπο που πρόκειται να καταθέσει είναι γυναίκα, είναι προτιμότερο να λαμβάνεται η κατάθεση από γυναίκα αστυνομικό.
- (η) Αν ο μάρτυρας αναφέρεται σε χρόνο και αποστάσεις, στοιχεία που μπορεί να είναι ουσιώδη και αναγκαία στη δίκη, να καλείται να καθορίσει και να δικαιολογήσει με ποιο τρόπο τα προσδιόρισε ή τα εκτίμησε.
-
- (θ) Αν ο μάρτυρας είναι απρόθυμος να καταθέσει, να εξακριβώνεται η αιτία της άρνησης και να καταβάλλονται θεμιτές προσπάθειες για να μεταπεισθεί.
- (ι) Δεν πρέπει να δίδονται υποσχέσεις ότι δε θα εμφανιστεί ο μάρτυρας στο δικαστήριο.

- (ια) Η κατάθεση να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία ή λεπτομέρειες που χρειάζονται για την υπόθεση ή στοιχειοθετούν το αδίκημα. Πρέπει να υπάρχει σχολαστικότητα στις λεπτομέρειες και να μην απορρίπτεται οτιδήποτε με τη δικαιολογία ότι τούτο αποτελεί μη αποδεκτή μαρτυρία π.χ. εξ'ακοής. Χρειάζεται ιεράρχηση των γεγονότων και των λεπτομερειών κατά τη φυσική τους ακολουθία, ώστε να είναι αντιληπτά κατά την ανάγνωση. Είναι άσχετο ποια σημεία θα χρησιμεύσουν αργότερα σαν μαρτυρία.
- (ιβ) Μακροσκελείς καταθέσεις απαιτούν διακοπή για ανάπαυση. Η ώρα για τη διακοπή και επανάληψη, πρέπει να καταχωρείται στην κατάθεση και ο καταθέτης να την υπογράφει.
- (ιγ) Να δίδεται προσοχή σε περιπτώσεις ψευδών καταγγελιών, όπως ληστείες, βιασμοί, καταχρήσεις κλπ.
- (ιδ) Όταν τελειώσει η κατάθεση, ο καταθέτης πρέπει να τη διαβάσει ο ίδιος ή να του τη διαβάσει εκείνος που την πήρε. Έτσι του δίδεται η ευκαιρία να αλλάξει, να προσθέσει ή να αφαιρέσει οτιδήποτε επιθυμεί.
- (ιε) Ο καταθέτης να υπογράφει την κατάθεση του ή να θέτει το αποτύπωμα του αντίχειρά του και μετά η κατάθεση να πιστοποιείται και να υπογράφεται από τον ανακριτή. Αν ο μάρτυρας αρνείται να υπογράψει ή να θέσει το αποτύπωμα του, ο ανακριτής πρέπει να εξακριβώσει την αιτία και να την καταχωρίσει στην πιστοποίηση που θα κάνει στο τέλος της κατάθεσης.
- (ιστ) Τόσο σε εξιχνιασθείσες όσο και σε ανεξιχνίαστες υποθέσεις ο ανακριτής ή/και οποιοσδήποτε άλλος Αστυνομικός που έκαμε οτιδήποτε το οποίο δυνατό να έχει μαρτυρική αξία, να προβαίνει σε γραπτή κατάθεση.
- (ιζ) Όταν δύο ή περισσότεροι Αστυνομικοί κάνουν κατάθεση για το ίδιο θέμα, να μην αντιγράφει ο ένας την κατάθεση του άλλου. Αν συνεργάστηκαν κατά την ετοιμασία των καταθέσεων τους, να το αναφέρουν στο δικαστήριο, αν ερωτηθούν.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ: - Ανακριτές
- Κανόνες Δικαστών

APPENDIX 2

POLICE ORDINANCE NO 3/3

INVESTIGATIONS

1 INTRODUCTION

- (1) The Head of the District C.I.D. or the Station Chief shall nominate an investigator for each case. His name shall be recorded in the Criminal File.
- (2) The investigator shall be responsible for applying the correct procedure during the investigation and completion of the case.
- (3) When leave of absence shall be granted to investigators, the provisions of P.O. 1/15 shall be implemented.
- (4) In cases where the Police Officer shall be the first to receive information of the commission of an offence, he shall immediately begin investigations and shall continue, unless in the meantime another investigator is appointed. In very serious cases the Head of the District C.I.D. or the Station Chief shall undertake personal responsibility for their investigation.

2. INVESTIGATION OF CRIMES

- (1) The District C.I.D. shall be responsible for the investigation of all serious crimes. In cases of murder or attempted murder, the

investigation shall be carried out under the direction of the Head of Division and under the general supervision of the Head of Division.

- (2) In these cases, the Head of Division shall appoint:
 - (a) An experienced investigator as the person in charge of investigation and shall place at his disposal the necessary staff.
 - (b) A uniformed officer with the required staff, who shall protect the area and carry out inquiries etc. in co-operation with the investigator.
- (3) The investigator shall request:
 - (a) Scientific assistance from experts, where necessary, for example for finger-printing etc.
 - (b) The services of the Canine Unit.
 - (c) The services of the Bomb Squad.

- (4) At the Police Headquarters there is a team of investigators, C.I.D which comes under the Head of Division (and assists the District Investigator, if and when this is required or considered necessary.

- (5) Immediately after the reporting of a very serious crime, the Head of Division shall inform the Head of Division C', who in his turn shall inform Police Headquarters.
- (6) Other serious cases shall be included in the morning statement of the Head of Division to Police Headquarters.
- (7) The responsibility for the investigation of misdemeanours shall be borne by uniformed Police Officers, unless there shall be other instructions.

3. **RULES AND PRINCIPLES GOVERNING INVESTIGATIONS**

When the investigators are investigating cases, they must bear in mind the rules and principles governing the investigations, as below:

(1) **Medical Examination of the accused and the suspects**

When it is necessary for a detainee, an accused or a suspect to be examined by a doctor for injuries or lesions suffered during the commission of an offence, for all cases, his consent in writing must first be sought. When he gives his consent to be examined by a Government doctor, the Police Officer accompanying him must ask the doctor to examine him, after the doctor first verifies his consent. Any answer by the accused/suspect shall be taken down in writing and only then shall the doctor examine him if he himself consents. The doctor shall proceed to such action, irrespective of whether the accused/suspect had previously given his consent in writing to the Police Officer to be examined by a doctor. If he asks to be

examined by a private doctor, he shall be examined by a private doctor, but the Government doctor shall be present and may also examine him. If he refuses to be examined by a Government doctor, he shall be examined only by the private doctor. The examination expenses shall be paid by the Police, if the person himself refuses to pay them.

(2) **Questioning and taking of statements**

(a) **Investigator**

- (i) In pursuance of the provisions of Section 4 of Criminal Procedure, Cap. 155, each Police Officer has power to question persons regarding the commission of a criminal offence.
- (ii) Each investigator, on the basis of his experience, shall apply his own questioning methods in order to gather evidence and information regarding the case under investigation.

(b) **Procedure for the investigation of offences**

Immediately after the commission of an offence, the Police shall have the obligation to carry out an investigation to track down the perpetrator and ascertain the circumstances, under which the offence was committed. The investigation shall include:-

- (i) Visit to the scene of the crime.
- (ii) Gathering of the relevant information.
- (iii) Search for traces and evidence.
- (iv) Search for and arrest of the perpetrator, provided that this is necessary and that there is power to arrest.
- (v) Questioning of the complainant, the witnesses, the suspects or other persons.

(c) Powers of Investigators

The powers, competencies, obligations and duties of the investigators are specified in the Criminal Procedure Law, Cap. 155, and in the Judges' Rules currently in force. The Judges' Rules have been printed in a booklet and distributed to all Members of the Police Force. They are also taught in all the courses at the Police Academy. The investigator shall have in mind, inter alia, the following:-

- (i) Section 5 of Cap. 155 gives power to the investigator who is investigating a criminal offence to call any person for questioning. This may be done orally or in writing.

(ii) The investigator shall be vested with the power to call upon the person being interviewed at a reasonable place and time and this is up to his own investigating powers. The investigator must comply with the principle of dignity and to use his judgment correctly, when interviewing women, old people, minors or patients and must not oblige them to travel long distances in order to give a statement. He must bear in mind that abuse or excess of power shakes public's confidence in the Police and impairs the co-operation between the public and the Police. Only when there are serious reasons, should the person to be interviewed be called to the Police Station or another designated place.

(iii) Police Officers must avoid discussing the statements with the concerned parties in cases which are being investigated or are pending before Court. They should also avoid speaking out with regard to the potential outcome of the case, since such actions are likely to impede the objective and smooth police investigation or procedure, lead to erroneous impressions or concerns and complaints.

(3) Production of Documents

When the investigator is investigating an offence and judges that the production of documents is necessary or desirable for

the purposes of the investigation, he must issue an order in writing as in the Schedule, Cap. 155, Section 6.

(4) Bank Books

(a) For the production of Bank books or accounts at the investigation stage of a case, the investigator shall be entitled, in pursuance of Section 6 (1) of Cap. 155, to request by an order in writing that they be produced at a reasonable place and time which shall be specified in the order. However, if the judicial Proceedings have begun, a Court Order is required for their production.

(b) Prior to the dispatch of the order in writing by the investigator, as aforesaid, to the Bank, a draft must be sent to the Attorney General together with the relevant criminal file for approval or/and directions.

(5) Questioning of Aliens

Statements by aliens must be taken in their mother tongue and there must be simultaneous translation into Greek. The alien must sign the statement that he has given in his mother tongue.

A statement given by an alien in his mother tongue and the official translation thereof, may be given in evidence in Court.

(6) Instructions for the taking of statements

- (a) Witnesses have their own perception of the facts. That is why they must be given the opportunity first to tell their story and then to have their statement taken down in writing. The investigator must not impose ideas and theories on the witnesses, nor suggest answers to questions put to them.
- (b) The investigator must ask clarifications from the witness regarding what he says.
- (c) If the person being interviewed wishes to write down his statement himself, he must be allowed to do so. In such a case, the investigator must keep in mind that the person being interviewed is not in a position to know the facts and the details necessary to give a statement. For that reason if his statement has shortcomings, the investigator shall ask the necessary questions.
- (d) The statement shall be written in the language and dialect of the person being interviewed. Because the statement may be given in evidence, it must comply with the relevant Rules of evidence.
- (e) The statement shall be taken, when the facts are fresh in the witness's memory.

- (f) Statements by minors shall be taken in the presence of a parent or guardian. If the person is a school child, his arrest or questioning must be avoided at school. If however this is necessary, it should be done in the presence and with the consent of the Principal or his representative.
- (g) When the person giving a statement is a woman, it is preferable that the statement be taken by a woman Police Officer.
- (h) If the witness is referring to **time** and **distances**, facts which may be material and essential to the trial, he shall be called upon to specify and justify how he specified them or assessed them.
- (i) If the witness is unwilling to give a statement, the cause of his denial must be established and lawful efforts must be made to dissuade him.
- (j) No promises should be made that the witness shall not appear before the Court.

- (k) The statement shall include all the necessary facts or details necessary for the case, or which mount a case regarding the offence. There should be great attention to detail and nothing should be rejected on the excuse that it constitutes non admissible evidence, e.g. hear say evidence. The facts and details should be set down in

their natural sequence, in order to be understood when being read. It is irrelevant which facts shall be subsequently useful as evidence.

- (l) Long statements require breaks for rest. The time of the break and the resumption must be written in the statement and the person making the statement must sign it.
 - (m) Attention should be given to cases of false accusations, such as in robberies, rape, embezzlement etc....
 - (n) When the statement is complete, the person who made it must read it himself or the person who took the statement shall read it back to him. He will thus be given the opportunity to change, add or delete anything he wishes.
 - (o) The person shall sign his statement or place his thumb print on it, and then the statement shall be certified and signed by the investigator. If the witness refuses to sign or to place his thumb print on it, the investigator must ascertain the reason and shall take note of this in the certification that he will make at the end of the statement.
-
- (p) In both **solved** and **unsolved** cases the investigator and/or any other Police Officer who has done anything which may have value as evidence, shall make a written statement.

- (q) When two or more Police Officers give statements for the same matter, one should not copy the statement of the other. If they collaborated during the preparation of their statements they shall say so to the Court, if asked.

INDEX: - Investigators
- Judges' Rules

APPENDIX 3

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟ

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Ποινικής Δικονομίας (Τροποποιητικός) Νόμος του 2001 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Ποινικής Δικονομίας Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως ο «βασικός νόμος»).

Συνοπτικός τίτλος.

Κεφ. 155.

93 του 1972

2 του 1975

12 του 1975

41 του 1978

162 του 1989

142 του 1991

9 του 1992

10(Ι) του 1996

89(Ι) του 1997

54(Ι) του 1998

96(Ι) του 1998

14(Ι) του 2001.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη μετά το τέλος του άρθρου 10 των πιο κάτω νέων άρθρων:

Πρόσθετα άρθρα.

10Α.-(1) Ανώτερος αξιωματικός της αστυνομίας ο οποίος με βάση εύλογη αιτία πιστεύει ότι πρόσωπο το οποίο έχει συλληφθεί και τελεί υπό νόμιμη κράτηση, δυνατό να έχει κρύψει εντός ή επί του σώματός του-

Σωματική έρευνα.

(α) οτιδήποτε το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει φυσική βλάβη στον ίδιο ή σε άλλους και θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει για το σκοπό αυτό κατά τη διάρκεια της κράτησής του ή

(β) ελεγχόμενο φάρμακο δυνάμει του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου το οποίο είχε στην κατοχή του πριν από την σύλληψή του,

29 του 1977

67 του 1983

20(Ι) του 1992.

δύναται να διατάξει όπως διενεργηθεί σωματική έρευνα περιλαμβανομένης και ενδοσωματικής.

(2) Ενδοσωματική έρευνα διενεργείται μόνο κατόπι γραπτής εξουσιοδότησης δυνάμει του εδαφίου (1) και τότε μόνο αν ευλόγως πιστεύεται ότι δεν είναι δυνατή η εξεύρεση του αντικειμένου ή ουσίας με άλλους τρόπους.

(3) Ενδοσωματική έρευνα διενεργείται μόνο από εγγεγραμμένο ιατρό ή νοσηλευτή ή άλλο πρόσωπο το οποίο έχει εκπαίδευση στη διενέργεια τέτοιων ερευνών.

(4) Στις περιπτώσεις όπου η έρευνα δεν διενεργείται από εγγεγραμμένο ιατρό, το πρόσωπο αυτό θα πρέπει να είναι του ίδιου φύλου με το ερευνόμενο πρόσωπο αν αυτό είναι γυναίκα.

(5) Κάθε έρευνα που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο αυτό καταχωρίζεται στο φάκελλο του κρατούμενου.

(6) Κάθε αντικείμενο ή ουσία που ανευρίσκεται ύστερα από διενεργούμενη έρευνα στο σώμα οποιουδήποτε προσώπου σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, δύναται να κρατηθεί και κατασχεθεί ως να είχε ανευρεθεί στην κατοχή του κρατούμενου.

(7) Δεν διενεργείται ενδοσωματική έρευνα χωρίς την συγκατάθεση του κρατούμενου, εκτός μόνο στις περιπτώσεις όπου-

(α) η ζωή ή σωματική ακεραιότητα του κρατούμενου διατρέχει άμεσο κίνδυνο από την παρουσία ελεγχόμενου φαρμάκου ή άλλου αντικειμένου ή ουσίας και

(β) η έρευνα διενεργείται στην παρουσία ιατρού της επιλογής του κρατούμενου εκτός αν ο κρατούμενος δεν ζήτησε να παρευρίσκεται δικός του ιατρός ή ο ιατρός του δεν είναι δυνατό να εντοπιστεί έγκαιρα.

10B.-(1) Σε περίπτωση που το αντικείμενο ή ουσία είναι κρυμμένη εντός του σώματος προσώπου είναι απαγορευμένο αντικείμενο ή ουσία, αλλά δεν θέτει σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή ή σωματική ακεραιότητα του κρατούμενου και ο κρατούμενος αρνείται να υποβληθεί σε ενδοσωματική έρευνα, καλείται να υπογράψει σχετική δήλωση, ή αν δεν την υπογράψει, ο υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού ή άλλο αρμόδιο πρόσωπο ετοιμάζει σχετικό πρακτικό το οποίο και υπογράφει.

Άρνηση για έρευνα.

(2) Η άρνηση του κρατούμενου να υποβληθεί σε ενδοσωματική έρευνα αναφέρεται στο δικαστήριο κατά την προσαγωγή του για διάταγμα προσωποκράτησης και το δικαστήριο δύναται, παρά τις διατάξεις άλλου νόμου να διατάξει την κράτησή του προς διευκόλυνση των ανακρίσεων για μόνο το λόγο ότι μεταφέρει και έχει στην κατοχή του ουσιώδες τεκμήριο. Το διάταγμα δύναται να ανανεώνεται με τον ίδιο τρόπο όπως ανανεώνονται τα διατάγματα προσωποκράτησης, δυνάμει του άρθρου 24.

10Γ.-(1) Η λήψη προσωπικών σωματικών δειγμάτων δεν επιτρέπεται εκτός μόνο με τη συγκατάθεση του προσώπου από το οποίο θα ληφθούν και αφού δοθεί για το σκοπό αυτό εξουσιοδότηση από ανώτερο αστυνομικό.

Λήψη προσωπικών σωματικών δειγμάτων.

(2) Εξουσιοδοτείται η λήψη προσωπικών σωματικών δειγμάτων αν υπάρχει εύλογη υποψία ότι το πρόσωπο από το οποίο θα ληφθεί το δείγμα είναι αναμειγμένο στη διάπραξη

σοβαρού αδικήματος και ότι υπάρχει εύλογη πιθανότητα ότι το δείγμα θα καταδείξει κατά πόσο το εν λόγω πρόσωπο έχει ή δεν έχει ανάμιξη στη διάπραξη του αδικήματος.

(3) Προτού εξασφαλιστεί η συγκατάθεση του προσώπου από το οποίο θα ληφθεί το δείγμα, πληροφορείται σχετικά με τους λόγους που η δειγματοληψία έχει εξουσιοδοτηθεί και το αδίκημα σχετικά με το οποίο το εν λόγω πρόσωπο φέρεται ως ύποπτο διάπραξής του.

(4) Οποτεδήποτε η λήψη προσωπικών δειγμάτων κρίνεται αναγκαία τηρείται λεπτομερώς πρακτικό στο οποίο καταγράφονται όλα τα στοιχεία περιλαμβανομένων των λόγων που η δειγματοληψία κρίνεται αναγκαία, κατά πόσο δόθηκε συγκατάθεση και από ποιόν, και κατά πόσο έγινε η απαιτούμενη από τον νόμο πληροφόρηση του υπόπτου και οτιδήποτε άλλο σχετικό με την δειγματοληψία.

(5) Σε περίπτωση κατά την οποία πρόσωπο χωρίς εύλογη αιτία αρνείται να δώσει συγκατάθεση για λήψη προσωπικών δειγμάτων, το γεγονός αυτό συνιστά στοιχείο περιστασιακής μαρτυρίας σχετικά με την αξιοπιστία του προσώπου και δύναται να αναφερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της δίκης του προσώπου αυτού και το δικαστήριο δύναται να εξαγάγει οποιαδήποτε συμπεράσματα ήθελε κρίνει εύλογα από τη στάση αυτή του κρατούμενου.

(6) Η λήψη προσωπικών δειγμάτων γίνεται μόνο από εγγεγραμμένο ιατρό εκτός στις περιπτώσεις ούρων ή στην περίπτωση λήψης οδοντικών αποτυπωμάτων όπου η λήψη γίνεται από εγγεγραμμένο οδοντίατρο.

(7) Για σκοπούς του άρθρου αυτού «προσωπικά σωματικά δείγματα» σημαίνει-

- (α) δείγμα αίματος σπέρματος ή άλλε υγρό ιστού, ούρα ή ηβική τρούχα
- (β) οδοντικό αποτύπωμα
- (γ) έκκριμα που λαμβάνεται από ένοigma του σώματος εξαιρουμένου του στόματος.

10Δ.-(1) Ανώτερος αξιωματικός της αστυνομίας δύναται να εξουσιοδοτήσει τη λήψη σωματικών δειγμάτων για τους ίδιους λόγους όπως και στην περίπτωση λήψη προσωπικών σωματικών δειγμάτων.

Λήψη σωματικών δειγμάτων.

(2) Προτού διενεργηθεί η λήψη προσωπικών δειγμάτων, πληροφoρείται το πρόσωπο από το οποίο θα ληφθεί το δείγμα τους λόγους που καθιστούν τη δειγματοληψία αναγκαία και την σχετική εξουσιοδότηση για το σκοπό αυτό και ακολούθως ζητείται η έγγραφη συγκατάθεσή του εξηγώντας όμως σ' αυτό ότι η δειγματοληψία δύναται να διεξαχθεί και χωρίς τη συγκατάθεσή του στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (3).

(3) Η συγκατάθεση του προσώπου από το οποίο θα ληφθεί προσωπικό δείγμα δύναται να μη ζητηθεί από πρόσωπο που τελεί υπό κράτηση και έχει κατηγορηθεί για διάπραξη εγκλήματος σχετιζόμενο με την δειγματοληψία αν το δείγμα χρειάζεται για επιβεβαίωση της ανάμιξης του κρατούμενου στη διάπραξη του αδικήματος.

(4) Για σκοπούς του άρθρου αυτού «προσωπικό δείγμα» σημαίνει-

- (α) δείγμα τρίχας που δεν ηβική
- (β) δείγμα που λαμβάνεται από νύχι ή κάτω από το νύχι
- (γ) έκκριμα που λαμβάνεται από οποιοδήποτε μέρος του σώματος περιλαμβανομένου του στόματος αλλά όχι από άλλο άνοιγμα του σώματος
- (δ) σάλιο
- (ε) αποτύπωμα ποδιού ή άλλου μέρους του σώματος εκτός του χεριού.

10^E-(1) Για σκοπούς των άρθρων 10^A, 10^B, 10^F και 10^A εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

Συμπληρωματικές - διατάξεις σχετικά με τα άρθρα 10^A, 10^B, 10^F και 10^A.

«Ανώτερος αξιωματικός της αστυνομίας σημαίνει αστυνομικό με βαθμό του επιθεωρητή και άνω και περιλαμβάνει το Διευθυντή των Φυλακών ή άλλον υπεύθυνο των Φυλακών που αναπληρώνει το Διευθυντή

«εγγεγραμμένος ιατρός» σημαίνει ιατρό εγγεγραμμένο δυνάμει του περί Εγγραφής Ιατρών Νόμου

Κεφ. 250.

30 του 1959

30 του 1961

53 του 1961

79 του 1968

114 του 1968

14 του 1974

18 του 1979

72 του 1991

66(I) του 1995

112(I) του 1996.

«εγγεγραμμένος οδοντίατρος» σημαίνει οδοντίατρο
εγγεγραμμένο δυνάμει του περί Εγγραφής Οδοντιάτρων
Νόμου

Κεφ. 249.

76 του 1962

33 του 1983

59 του 1988

6 του 1992

64(I) του 1995

18(I) του 1998.

«ενδοσωματική έρευνα» σημαίνει έρευνα που διενεργείται
εντός του σώματος και περιλαμβάνει ενδοκοιλιακή και
ενδοπρωκτική έρευνα.

(2) Η συγκατάθεση προσώπου όπου απαιτείται δυνάμει των
άρθρων που αναφέρονται στο εδάφιο (1). πιο πάνω, δίνεται
εγγράφως από το επηρεαζόμενο πρόσωπο ή αν αυτό δεν είναι
σε θέση να δώσει συγκατάθεση λόγω αδυναμίας οφειλόμενης σε
ηλικία ή επηρεασμό της κρίσης από οποιαδήποτε απία, αυτή
δίνεται από τον προσωπικό αντιπρόσωπό του όπως ορίζεται,
επεξηγείται και εφαρμόζεται στον περί Ψυχιατρικής Νοσηλείας
Νόμο του 1997.

77(I) του 1997.

BILL ENTITLED

**LAW PROVIDING FOR THE AMENDMENT
OF THE CRIMINAL PROCEDURE LAW**

Short title
Cap. 155

93 of 1972
2 of 1975
12 of 1975
41 of 1978
162 of 1989
142 of 1991
9 of 1992
10 (I) of 1995
89 (I) of 1997
54 (I) of 1998
96 (I) of 1998
14 (I) of 2001

1. This Law may be cited as the Criminal Procedure (Amendment) Law of 2001 and shall be read together with the Criminal Procedure Law (hereinafter cited as the "basic law").

Additional
section

2. The basic law shall be amended with the addendum, after the end of section 10, of the new sections below:

Bodily search

10A – (1) A senior officer of the police who has reasons to believe that a person who has been arrested and is being legally detained may have concealed within about on his person:

(a) anything which could cause physical injury to himself or to others and which he could use for that purpose during his detention; or

29 of 1997
67 of 1983
20 (I) of 1992

(b) a controlled substance in pursuance of the Narcotic Drugs and Psychotropic Substances Law, which he had in his possession prior to his arrest;

may order a bodily search, including an internal search.

(2) An internal bodily search shall be carried out only following written authorisation in pursuance of subsection (1) and only if there are reasonable grounds to believe that the object or substance cannot be detected in any other way.

(3) An internal bodily search shall be carried out only by a registered doctor or nurse or other person who has received training in the carrying out of such searches.

(4) In cases in which the search is not carried out by a registered doctor, this person must be of the same gender as the person being searched if this person is a woman.

(5) Each search carried out in pursuance of this section shall be entered in the detainee's file.

(6) Each object or substance found following a bodily search of any person, in pursuance of the provisions of this Law, may be kept and confiscated, as if it were found in the possession of the detainee.

(7) An internal bodily search shall not be carried out without the consent of the detainee, except for the cases where:

(a) the life or physical integrity of the detainee is in idrect

danger as a result of the presence of the controlled drug or other object or substance, and

- (b) the search shall be carried out in the presence of a doctor chosen by the detainee, unless the detainee had not requested the presence of his personal doctor or it is not possible to find his doctor in time.

Refusal to permit
a search

10B.-(1) If the object or substance is concealed within the body of a person is a forbidden object or substance, but does not set at direct risk the life or physical integrity of the detainee and the detainee refuses to undergo a bodily search, he shall be called upon to sign a relevant statement, or if he does not sign it, the officer in charge at the police station or another competent person shall prepare a relevant statement which he shall sign.

(2) The refusal of the detainee to be subject to an internal bodily search shall be referred to the Court when the person is brought before the Court with a view to the issuance of an order of remand and the Court may, notwithstanding the provisions of another law, order the person to be remanded in order to facilitate the investigations, for the sole reason that the person has transported and was in possession of material evidence. The order may be renewed in the same manner as remand orders are renewed in pursuance of section 24.

Personal body
samples

10C.-(1) The taking of personal bodily samples shall not

be permitted, except with the consent of the person from whom the samples shall be taken and following authorisation to that end by a senior police officer.

(2) The taking of personal bodily samples shall be authorised if there are reasonable grounds to believe that the person from whom the sample shall be taken is involved in the commission of a serious offence and that there is a reasonable possibility that the sample will indicate whether the said person is or is not involved in the commission of the offence.

(3) Prior to securing the consent of the person from whom the sample shall be taken, the person shall be informed of the reasons for which the sample-taking has been authorised and the offence in connection with which the said person is suspected of having committed.

(4) Whenever the taking of personal samples shall be judged necessary, a detailed report shall be made in which all the information is recorded, including the reasons for which it was considered necessary to take the sample, whether consent was given and by whom and whether the person was informed of the procedure as required by Law, and whether all other matters related to the sample - taking were done.

(5) In case a person without reasonable cause refuses to give his consent for the taking of personal samples, this

fact shall constitute circumstantial evidence with regard to the person's credibility and may be stated at any stage of this person's trial and the Court may draw any conclusions that it may judge reasonable from the detainee's attitude.

(6) The taking of personal samples shall be done only by a registered doctor, except in the case of urine or the taking of dental impressions where this is done by a registered dentist.

(7) For the purposes of this section "personal bodily samples" means:

(a) blood, sperm sample or another fluid, tissue, urine or pubic hair;

(b) dental impression;

secretion taken from a bodily orifice not including the mouth.

Taking of bodily
samples

10.D-(1) A senior police officer may authorise the taking of bodily samples for the same reasons, as in the case of the taking of personal bodily samples.

(2) Prior to the taking of personal samples, the person from whom the sample shall be taken shall be informed of the reasons rendering the taking of samples necessary and the relevant authorisation for that purpose, and then his

consent in writing shall be requested. It shall however be explained to him that sample-taking may be carried out without his consent in the cases mentioned in sub-section (b).

(3) The consent of the person from whom a personal sample shall be taken may not be requested from a person who is in custody and has been accused of a crime related to the sampling process if the sample is needed in order to confirm the detainee's involvement in the commission of the offence.

(4) For the purposes of this section "personal sample" means -

(a) a sample of non-pubic hair;

(b) a sample taken from a nail or from under a nail;

(c) a secretion taken by any part of the body, including the mouth but nor from any other bodily orifice;

(d) saliva,

(e) a print from the foot or other part of the body, except for the hand.

Supplementary provisions regarding sections 10A, 10B, 10C and

10^E.(1) For the purposes of sections 10A, 10^B, 10^C, and 10^D, unless the context otherwise suggests:

“Senior Police Officer means an officer with the grade of inspector and above, and shall include the Prison Director or other person in charge of the Prison who is deputising for the Director;

30 of 1959
30 of 1961
53 of 1961
79 of 1968
114 of 1968
14 of 1974
18 of 1979
72 of 1991
66(I) of 1995
112 (I) of 1996

“registered doctor” means a doctor registered in pursuance of the Registration of Doctors Law;

Cap. 249
76 of 1962
33 of 1983
59 of 1988
6 of 1992
64 (I) of 1995
18 (I) of 1998

“registered dentist” means a dentist registered in pursuance of the Registration of Dentists Law;

“internal bodily search” means a search carried out inside the body and shall include vaginal and rectal searches.

(2) The consent of a person, where this is required in pursuance of the sections mentioned in sub-section (1) above, shall be given in writing by the person concerned or if that person is not in a position to give consent owing to inability due to age or impaired judgment for any reason, ~~this shall be given by his personal representative~~ as determined, explained and implemented in the Mental Health Law of 1997.

77 (I) of 1997

APPENDIX 4

CYPRUS POLICE

NOTICE TO PERSONS IN CUSTODY

1. A person detained in Police custody is entitled to reasonable facilities for obtaining legal advice, for taking steps to obtain bail and otherwise for making arrangements for his defense or release. If you wish to communicate with your legal adviser you should make your request to the officer in charge of the police station and he will make the necessary arrangements for you to do so without delay. Any such communications will be treated as confidential and will be sent without inspection by the Police.
2. If you wish to interview your legal adviser at the police station and he agrees to do so, facilities will be given for the interview to be conducted in circumstances of privacy.
3. If you wish to communicate with a relative or friend by letter, facilities, will be given for this to be done on request and at your expense. If you wish to transmit a message by telegram arrangements will be made for the telegram to be sent at your expense. Any such letter of communication will be inspected by the Police before it is sent.
4. A person detained in custody is given facilities for interviewing a relative or friend at the police station, but such an interview can only be granted for the transaction of urgent domestic affairs concerning your detention. If you desire such an interview you should make your request to the officer in charge of the police station and the necessary arrangements will be made, circumstances permitting.
5. An alien detained in police custody will be given full facilities for communicating by telegram, telephone or letter with the Embassy or the Consular Representative of his country and the officer in charge of the police station will arrange for such communication on request.
6. If you are suffering from any injury or if you feel ill during the time you are detained in police custody, you should inform the station officer at once. If you are undergoing regular medical treatment for any disease such as diabetes, venereal disease, etc., you should inform the station officer immediately you are detained in order that the question of the continuation of your treatment whilst you are in custody may be considered.

KIBRIS POLİS KUVVETİ

MEVKUFLARA İHTAR

1. Poliste mevkuf bulunan bir kimse, kanuni nasihat almak, kefalet temini için tedbir almak ve başka suretle müdafası veya tahliyesi için tertibat almak hususunda makul derecede kolaylıklara hakkı vardır. Eğer kanuni müşavirinizle haberleşmek istiyorsanız, polis merkezinin mes'ul zabıtine müracaat etmelisiniz. O, vakit kaybetmeden bunu yapmanız için lâzım gelen tertibatı yapacaktır. Bu gibi her hangi muhaberat mahrem tutularak polis tarafından muayene edilmeden gönderilecektir.

2. Eğer kanuni müşavirinizle polis merkezinde görüşmek istiyorsanız ve o da buna razı ise, bu görüşmenin gizli olarak yapılması için kolaylıklar temin edilecektir.

3. Eğer akraba ve dostlarınızdan birisi ile mektubla haberleşmek istiyorsanız, müracaat vaki olduğunda kendi masraflınızla bunun yapılması için kolaylık temin edilecektir. Eğer telgrafe bir haber göndermek istiyorsanız, telgrafın kendi masraflınızla gönderilmesi için tertibat alınacaktır. Her hangi böyle bir mektub veya muhaberat gönderilmezden önce polis tarafından muayene edilecektir.

4. Mevkuf birisinin, polis merkezinde akraba veya dostlardan birisi ile görüşmesi için kolaylıklar yapılırsa da, o gibi bir görüşmeye, ancak tevkifinizle ilgili âcili işlerin görülmesi hususunda müsaade edilebilir. Eğer böyle bir görüşmeyi arzu ediyorsanız, polis merkezinin mes'ul zabıtine müracaatınızı yapmakla—vaziyet müsait ise—icab eden tertibat alınacaktır.

5. Poliste mevkuf bulunan bir yabancıya, memleketinin Konsolosluk Mümessili ile telgraf, telefon veya mektubla haberleşmesi için tam kolaylık yapılacaktır. Müracaat vaki olması üzerine, polis merkezinin mes'ul zabiti böyle bir haberleşme için tertibat yapacaktır.

6. Poliste mevkuf bulunduğunuz müddet her hangi bir yaradan muztarib olursanız veya hastalık hissederseniz, derhal merkez zabıtini haberdar etmelisiniz. Eğer, şeker hastalığı, zührevi hastalık v.s. gibi her hangi bir hastalık hususunda muntazam tıbbi tedavi altında bulunuyorsanız, mevkufiyetiniz esnasında tedavinizin devamı meselesinin tezekkür edilmesi için tevkif edilir edilmez merkez zabıtini o hususta haberdar etmelisiniz.